

[Aase Olesen]

det med mammutudvalget, som ministeren fik nedsat sidste år?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil gerne indlede med at takke ordførerne for de mange positive og konstruktive bemærkninger, der er faldet her i dag.

Jeg tror, jeg kan tillade mig at konkludere, at der blandt ordførerne er en meget betydelig enighed om det mål, som vi ønsker at nå i vort samfund, nemlig at skabe en større erhvervssektor, at skabe en større produktion, en større eksport og en større beskæftigelse, men der er så sandelig, ikke unaturligt, imellem de politiske partier også en betydelig forskel på de midler, som man ønsker at bruge. Jeg synes, der er kommet flere interessante forslag og ideer. Dem takker jeg for; dem skal vi prøve at indbygge videre i vores overvejelser.

Som et par ordførere har nævnt, er erhvervspolitikken ikke en enkeltstående politik, der ligesom kan bære i sig selv. Den er et supplement til den generelle økonomiske politik, og hvis den generelle økonomiske politik ikke virker, kan ingen nok så god erhvervs politik overhovedet få nogen form for gennemslagskraft. Det var jo netop det, man så i den forrige regerings periode, hvor der skete en afindustrialisering af vort samfund, en faldende beskæftigelse i de produktive erhverv og en stigende beskæftigelse i den offentlige sektor.

Hvorfor nu det? Jo, det skete primært, fordi den generelle økonomiske politik, som blev ført, var uansvarlig og førte til nogle vilkår for vort erhvervsliv, som var fuldstændig uacceptable, nemlig høj inflation, høj rente og faldende beskæftigelse – ja, stort set alle de fundamentale ting, som er afgørende for erhvervslivets primære konkurrenceevne. Så når oppositionen erklærer, at det er stort, at regeringen endelig er kommet i gang, må jeg sige: nej, det, regeringen har koncentreret sig om, er at prøve at gennemføre en fornuftig generel økonomisk politik, og de resultater, der er skabt, vil jeg lade tale for sig selv.

Det er helt afgørende for regeringen at se vort erhvervspolitiske udspil som en sammenbygning med bl.a. det, som blev diskuteret her i Tinget i går, nemlig den generelle økonomiske politik. Den skal videreføres

som en genopretning af vor økonomi, en forsikring om, at vi også kan få det erhvervspolitiske supplement, som vi nu kommer med, til at give det fornødne gennemslag. Det er den ene dimension og afgørende forudsætning, som man bør have i baghovedet.

Enkelte ordførere har også været inde på spørgsmålet om, at vi ikke kan se Danmark og dansk erhvervsliv isoleret. Det var jo karakteristisk i gamle dage, hvor geografiske afstande var det store problem, og hvor et erhvervsliv stort set kunne koncentrere sig om sit hjemmemarked og intet andet. Her har forholdene udviklet sig i den vestlige verden i et stort og et internationalt og sprudlende samarbejde, hvor spørgsmålet ikke så meget er, om en eller anden dansk virksomhed er konkurrencedygtig over for en anden dansk virksomhed eller for den sags skyld konkurrencedygtig over for en engelsk eller en tysk virksomhed, men hvor det helt afgørende og stadig mere afgørende er, om de danske virksomheder i et samspil med andre europæiske virksomheder eller alene er konkurrencedygtige over for fjernøstlige og over for amerikanske virksomheder. Her ligger fremtiden for erhvervslivets udvikling, og denne internationale dimension er det afgørende at have med. Skaber vi ikke en udvikling i vort samfund for erhvervslivet og økonomien, som er i balance, således at virksomhederne har konkurrenceevne, nytter det hele ikke noget. Så vender vi tilbage til den tilstand af tilbageskridt, som vi så igennem 1970'erne under den daværende ledelse her i landet, hvor det simpelt hen gik ned ad bakke. En beskæftigelse i industrierhvervene, som lå et godt stykke over 400.000, faldt med over 100.000 personer i denne periode. Det er nu ved at blive genoprettet, og i industrierhvervet har man netop her ved årsskiftet passeret 400.000; beskæftigelsesgraden er igen i kraftig fremvækst.

Der er stillet en lang række spørgsmål, som jeg gerne vil komme ind på, men forhåbentlig ikke alt for langstrakt. Fru Jette Thomsen har stillet spørgsmål om den turistpolitik, som regeringen lægger op til, og som – kun meget spagfærdigt, vil jeg gerne sige – er omtalt i regeringens handlingsprogram. Jeg afleverer imidlertid en turistpolitisk redegørelse i november måned, som jeg håber kommer til debat i Folketinget inden udgangen af samme måned, således at vi kan få en